

GRĒKSŪDZE

Kā cilvēkiem jā māca sūdzēt grēkus Kas ir bikts?

Biktij ir divas daļas: pirmkārt, mēs izsūdzam grēkus un, otrkārt, mēs saņemam no biktstēva grēku atlaišanu jeb piedošanu it kā no paša Dieva, turklāt nešaubāties, bet droši ticam, ka tādējādi mūsu grēki ir piedoti arī Dieva priekšā debesīs.

Kādi grēki ir jāizsūdz?

Dieva priekšā mums jāatzīstas par vainīgiem visos grēkos, arī tajos, ko mēs neapzināmies, – kā to darām lūgšanā Mūsu Tēvs, bet biktstēvam mums ir jāizsūdz tikai tie grēki, kurus mēs apzināmies un jūtam savā sirdī.

Kuri tie ir?

Pārdomā saskaņā ar desmit baušļiem savu dzīvi: ko tu esi darījis, būdams tēvs, māte, dēls, meita, kungs, kundze vai kalps. Vai neesi bijis nepaklausīgs, neuzticams, slinks, vai neesi kādam darījis pāri ar vārdiem vai darbiem, vai neesi zadzis, bijis nolaidīgs, izšķērdīgs, vai neesi nodarījis kādam kaitējumu.

Pārbaudi sirdsapziņu ar Dvēseles spoguli.

/norāde un sadaļu “Dvēseles spogulis”/

Īsa pamācība par to, kā sūdzēt grēkus

Ej pie sava biktstēva un saki viņam: “Godāto mācītāj, es lūdzu jūs uzklausīt manu grēksūdzi un pasludināt man grēku piedošanu Dieva žēlastības dēļ.” [Tad saki viņam, kas nospiež tavu sirdi:]

“Es, nabaga grēcinieks, atzīstu sevi par vainīgu Dieva priekšā visos grēkos; īpaši jūsu priekšā atzīstu, ka, būdams kalps (kalpone utt.), es diemžēl esmu neuzticīgi kalpojis saviem kungiem, jo reizēm neesmu darījis, kas man pavēlēts. Esmu viņus saniknojis un izraisījis lamas / liciis lādēties. Esmu bijis nolaidīgs un radījis zaudējumus. Esmu arī bijis bezkaunīgs vārdos un darbos, esmu dusmojies uz sev līdzīgiem, pret savu kungu vai kundzi kurnējis un lamājis utt. Tas viss mani sāpina, un es lūdzu pēc žēlastības; es labošos.”

Kungs (vai kundze) lai saka tā: “Īpaši es jūsu priekšā atzīstu, ka savus bērnus, saimi un sievu neesmu uzticīgi audzinājis Dievam par godu. Esmu lamājis, radījis ļaunu piemēru ar nešķīstiem vārdiem un darbiem, esmu savam tuvākajam darījis zaudējumus, aprunājis, esmu pārāk dārgi pārdevis, viltotu preci un nepilnu mēru devis.”
Un lai viņš sūdz, ko vēl pret Dieva baušļiem un savu kārtu ir grēkojis utt.

Bet, ja kāds neapzinās, ka viņam būtu tieši šādi vai lielāki grēki, tam nav jāraizējas vai jāturpina meklēt vai izdomāt grēkus, tā pārvēršot bikti par mocībām, bet jāmin kādi citi grēki, kurus viņš apzinās. Piemēram: “Īpaši es atzīstu, ka reiz esmu lamājies, tāpat lietojis nepieklājīgus vārdus, vienreiz neizpildījis to vai citu, utt.” Un ar to lai pietiek.

Bet, ja viņš neapzinās nevienu grēku (kas gan diez vai ir iespējams), tad arī nenosauc nevienu īpaši, bet lai saņem piedošanu pēc vispārīgās grēksūdzes, kuru Dieva priekšā saka biktstēvam.

[Visspēcīgais Dievs, sirdsžēlīgais Tēvs! Es nabaga grēcinieks Tev sūdu savus grēkus, ar ko esmu apgrēkojies domās, vārdos un darbos un ar ko esmu pelnījis Tavas dusmas un sodu laikā un mūžībā. Bet es tos no sirds nožēloju, un tie man gauži sāp, un es Tevi lūdu Tavas lielās apžēlošanās un Tava mīļā Dēla Jēzus Kristus, mana Pestītāja, rūgto ciešanu un miršanas dēļ – žēlo laipnīgi mani, nabaga grēcinieku, piedod man visus manus grēkus un dod man žēlīgi Svētā Gara spēku, ka varu atgriezties. Āmen.]

Pēc tam biktstēvam saka: “Lai Dievs tev ir žēlīgs un stiprina tavu ticību. Āmen.”

Tālāk: “Vai tu tici, ka mana piedošana ir Dieva piedošana?”

Atbildi: “Jā, godātais mācītāj.”

Pēc tam lai viņš saka: “Lai tev notiek pēc tavas ticības. Pēc mūsu Kunga Jēzus Kristus pavēles es tev piedodu tavus grēkus Tēva, Dēla un Svētā Gara vārdā, āmen. Ej ar mieru.”

Bet tos, kam ir lieli sirdsapziņas pārmetumi vai arī kas ir nomākti un kārdināti, biktstēvs ar Rakstu vārdiem mierinās un uz ticību mudinās. Tas lai ir vispārīgs grēksūdzes veids vienkāršajiem cilvēkiem.